

**UCHWAŁA NR 21/VI/15
RADY MIASTA ZAMBRÓW**

z dnia 31 marca 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi złożonej do protokołu przez

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645, poz. 1318, z 2014 r. poz. 1072) w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z 2014 r. poz. 183, 1195) Rada Miasta Zambrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Po rozpatrzeniu skargi złożonej do protokołu w dniu 25.02.2015 r. przez Pana _____ oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej w sprawie zarzutów postawionych w skardze Rada Miasta Zambrów uznaje skargę:

- 1) za zasadną w części dotyczącej niewłaściwego zachowania Zastępcy Burmistrza podczas publicznej dyskusji nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami;
- 2) za niezasadną w pozostałej części.
 2. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
 3. Treść uchwały wraz z uzasadnieniem postanawia się przekazać skarżącemu.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 25 lutego 2015 r. p. wniósł ustnie do protokołu skargę, w której zarzucił:

1. Zastępcy Burmistrza wulgarnie zachowanie w czasie dyskusji publicznej nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami, w tym słów uznawanych powszechnie za niecenzuralne.
2. Niewłaściwie prowadzenie dyskusji oraz uniemożliwienie złożenia uwag do protokołu.
3. Pominięcie w rozwiązaniach planistycznych decyzji GDDKiA w Białymstoku z dn. 4 maja 2012 r. oraz mapy sytuacyjnej podziału nieruchomości.
4. Sprzeczność projektu planu z ustaleniami studium dla obszaru oznaczonego w studium ZMu – UP.
5. Kwestionowanie przez Naczelnik Wydziału Gospodarki Przestrzennej znaczenia prawnego „w odniesieniu do mapy wprowadzonego do *PODGiK*.”
6. Ingerencję w prawo własności przy braku poszanowania art. 21 i 64 Konstytucji RP oraz art. 7, 8 oraz 10 k.p.a. wskazując jednocześnie, „*że przekazaliśmy wraz z innymi współdziałowcami prywatny grunt na rzecz celu pożytku publicznego jako działka 2656/1 i 2656/2 wraz z sądowym orzeczeniem.*”

Rada Miasta Zambrów rozpatrując skargę uznała, że zasługuje ona na uwzględnienie w części dotyczącej niewłaściwego zachowania Zastępcy Burmistrza w czasie dyskusji nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami. Niezależnie od okoliczności urzędnik samorządowy nie powinien ulegać emocjom i używać niecenzuralnych słów.

Uznając skargę za niezasadną w pozostałym zakresie Rada Miasta Zambrów wskazuje, że:

1. Składający skargę p przybył na dyskusję publiczną w trakcie jej trwania w sytuacji, gdy sposób prowadzenia dyskusji został ustalony i zaakceptowany przez wszystkich jej uczestników. Przepisy art. 17 pkt. 9 i 11 jednoznacznie wskazują, że uwagi do projektu planu wnosi się w okresie wskazanym w ogłoszeniu Burmistrza, przy czym okres ten rozpoczyna się po zakończeniu okresu wyłożenia planu. Określony w załączniku Nr 8 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wzór protokołu z przeprowadzonej dyskusji publicznej (...) nie zawiera punktu dotyczącego uwag do projektu planu.

2. Decyzja GDDKiA oddział w Białymstoku z dn. 4 maja 2012 r. została wydana na wniosek Pani Anny Zofii Gryka, której udzielono zezwolenia na przebudowę zjazdu publicznego na warunkach określonych w tej decyzji. Decyzja została skierowana wyłącznie do wnioskodawczyni z przesłaniem do wiadomości odpowiednim komórkom organizacyjnym. Zgodnie z ukształtowanym orzecznictwem ostateczna decyzja administracyjna wiąże strony decyzji w określonym w dacie jej wydania w stanie faktycznym i prawnym. Ponieważ decyzja dotyczyła zgody na przebudowę zjazdu publicznego jej ustalenia nie są wiążące dla włączenia drogi publicznej KDL1 do drogi krajowej Nr 63 w formie skrzyżowania. Obsługa komunikacyjna przyjęta w projekcie planu miejscowego wynika z uzgodnień z zarządcą drogi krajowej stosownie do wymogów art. 17 pkt. 6 lit. b tiret trzecie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przy opracowaniu projektu planu nie jest możliwe zachowanie istniejących podziałów nieruchomości. Wyznaczona w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego droga G3 KD – L przebiega w poprzek większości działek geodezyjnych na tym terenie.

3. Wskazane oznaczenia studium ZMu – UP obowiązywały w okresie od 29 czerwca 1999 r. do 25 października 2011 r. i utraciły ważność z chwilą zmiany studium dokonanej uchwałą Nr 50/XIII/11 Rady Miasta Zambrów z dnia 25 października 2011 r.

4. Zastrzeżenia Naczelnik Wydziału Gospodarki Przestrzennej dotyczyły mapy stanowiącej załącznik Nr 4 do skargi. Mapa ta została przyjęta do zasobu geodezyjnego stosownie do art. 12 b ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne, jednakże wbrew twierdzeniom skarżącego nie została „wprowadzona do zasobów.” Prowadzona przez Starostwo Powiatowe w Zambrowie ewidencja gruntów i budynków nie zawiera danych wynikających z przyjętych do zasobu prac geodezyjnych, gdyż w tej sprawie nie został wydany żaden z aktów normatywnych o których mowa w art. 24 ust. 2 b ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne.

5. Projekt planu miejscowego określa planowany sposób zagospodarowania nieruchomości nie przenosi praw własności, ani nie wprowadza ograniczeń w sposobie wykonywania prawa własności. Sposób wykonywania prawa własności kształtują wraz z innymi przepisami, ustalenia miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego (art. 6 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), zaś ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości wprowadzono miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego uchwalonym zgodnie z procedurą określoną w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym znajdując swoje oparcie w treści art. 64 ust. 3 Konstytucji RP. Zarzut naruszenia przepisów art. 7, 8 oraz 10 k.p.a. jest nieuzasadniony. Zakres stosowania przepisów kodeksu postępowania administracyjnego określają przepisy Działu I rozdział 1 k.p.a. W procedurze uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przepisy k.p.a. (art. 106 k.p.a.) stosuje się przy dokonywaniu uzgodnień z organami wymienionymi w art. 11 pkt. 6 i art. 17 pkt. 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przepis art. 223 § 2 k.p.a. odnosi się do pracownika samorządowego winnego niewłaściwego i nieterminowego załatwiania skarg i wniosków. Zastępca Burmistrza nie rozpatrywał i nie załatwiał jakiegokolwiek skargi, zaś wnioski składane przez skarżącego w trakcie dyskusji nad ustaleniami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie są wnioskami o których mowa w Dziale VIII rozdział 3 k.p.a. Działki 2656/1 i 2656/2 nie są terenami publicznymi w rozumieniu art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami i nadal stanowią własność osób fizycznych.